

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 256: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven og skattestyrelsesloven. (Justering vedrørende vurderingsorganisation, ophævelse af anonymitet i landsskatteretskendelser og genoptagelsesregler m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 24/4 96. Første behandling 2/5 96. Betænkning 14/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Heller ikke med hensyn til dette lovforslag var Fremskridtspartiet betækningsberettiget, da Skatteudvalget afgav sin betænkning.

Det er et lidt interessant forslag, fordi der stort set ikke er stillet spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Jeg har dog stillet tre spørgsmål, som drejer sig om de problemer, der er med de nuværende vurderingsmænd og det nuværende vurderingsmandssystem.

Ministeren vil som følge af lovforslaget bl.a. få hjemmel til at forhøje lønningerne til vurderingsmændene, og argumentationen for at forhøje lønningerne er, at der inden for den seneste tid er sket det, at op imod 25 pct. af vurderingsmændene har taget deres afsked, og det er jo en ret så alvorlig situation.

Men det efterlader to store spørgsmål. For det første: Bliver det fremtidig praksis, at hvis folk, som er tilknyttet den offentlige sektor, er utilfredse med deres løn- og ansættelsesvilkår, kan de bare indgive deres afskedsbegæring? Og for det andet: Hvis der er mange nok, der gør det, vil ministeren så krybe – ikke til korset, men til Folketinget – og bede om lov til at forhøje vederlaget?

At 25 pct. af vurderingsmændene ikke ønsker at fortsætte, er i sig selv et underligt argument for at forhøje beløbet – især ud fra argumentationen om, at det på grund af den 20. alm. vurdering kan forventes, at der skal gennemføres ekstra mange vurderinger, og fordi de pågældende mennesker ikke har mere end 24 timer i døgn. Det, at man forhøjer deres vederlag,

betyder vel ikke, at de kan stille flere arbejdstimer til rådighed.

Efter vores mening burde denne problemstilling have været løst ved, at man udpegede en række midlertidige ad hoc-vurderingsmænd, som kunne foretage de vurderinger, som der er brug for. Men når vi spørger ministeren, om han ikke synes, det ville være en god idé, er svaret, at for at kunne være vurderingsmand skal man gennemføre en lang og besværlig uddannelse, og inden folk bliver færdige med den uddannelse, forventer ministeren, at den nuværende bølge af vurderinger er overstået. Dertil er kun at sige, at efter vores opfattelse er det helt forkert. I dag er mange ejendomsmæglere, mange advokater og andre med tilknytning til ejendomsandel fuldt ud kvalificeret til at foretage de vurderinger, og de er oven i købet ofte i den situation, at de qua deres erfaringer som f.eks. ejendomsmægler er bedre kvalificeret end nogen af de vurderingsmænd, som nu stiller krav om højere løn.

Men det er jo kun en lille del af forslaget, og da det ikke har været muligt at få ministeren til at indse det fornuftige i vores idé, må vi se på lovforslaget, som det foreligger her ved andenbehandling. Og da en række af de andre bestemmelser i lovforslaget efter Fremskridtspartiets mening bør vedtages hurtigst muligt, kan vi kun sige, at vi nok kommer til at stemme for lovforslaget.

Men vi ærgrer os over, at ministeren har valgt en så kluntest fremgangsmåde set i forhold til den kendsgerning, at der behøves nogle flere vurderingsmænd. Det er jo ikke nok at forhøje gagen; der skal simpelt hen nogle flere mennesker til, sådan at disse vurderinger kan komme til at foregå hurtigt, for ganske mange mennesker – ikke blot almindelige ejendomssejere, men også virksomheder – vil jo få nogle gevaldige forhøjelser på grundlag af den 20. almindelige vurdering, og alle forventer jo, at der vil komme en bølge af klager, hvor vurderingsmænd skal ud at foretage konkrete vurderinger, simpelt hen fordi folk ikke er i stand til at betale de svimlende summer, der som følge af forhøjelserne i forbindelse med den 20. almindelige vurdering vil blive afkrævet i ejendomsskat og i lejeværdi af egen bolig.

Og i betragtning af, at det er almindelige familier, der risikerer at skulle gå fra hus og hjem, fordi de ikke længere er i stand til at betale de meget høje ejendomsskatter og den meget høje lejeværdi af egen bolig, burde man faktisk i